

Hóast veðrið ikki var av tí allarbesta, so høvdu rættuliga nógv fólk leitað sær oman á Vaglið í Havn til mótmælistiltakið hjá teimum 15 fakfeløgnum

Líka fyri lógini

– Skulu vit enn einaferð gjalda fyri ein skilaleysan búskaparpolitikk sum endar við, at skatturin og mvg'io verða hækkað? Vit kenna okkum sannførd um, at hetta, sum nú verður givið út, og sum tað almenna skal gjalda, skal vinnast aftur í lægri hýrum, segði Hildur Patursson, formaður í Pedagogfelag Føroyar m. a. í røðuni á mótmælisfundinum fríggjadagin

Eg høyrir, at onkur sigur, at vit eru ímóti okkara sjómmonnum. Men tað er ikki rætt.

Vit vita væl, at tað er stór ogn í sjómmonnum okkara, og vit vita eisini, hvønn tyding ein sunn sjóvinna hevur fyri búskapin.

Ein stór fjøld av teimum, sum standa aftanfyrir arbeiðssteðgin og mótmælisfundinum, varða av sjómmonnum. Nógvar eru giftar við sjómmonnum, og her eru dótur og synir, systur og beiggjar hjá sjófolki, og

Tekningar hjá skemti-teknaranum, Óla P settu eisini sín serliga dám á tiltakið hjá fakfeløgnum

fleiri eiga ella hava átt pápa á sjónum.

Hetta tiltakið er sanniliga ikki sett í verk ímóti sjómmonnum okkara, men hetta er eitt tiltak vent beinleiðis móti politiska valdinum, sum er farið at gera mismun á borgarum landsins, og fyri at rópa varsko móti tí fæddu figgjarpolitikkinum.

Og tað eru ikki bara vit á landi, sum halda hetta vera skeivt.

Frá fleiri havi eg høyr, at eisini nógvir sjómennir eru argir inn á tað nýggju lógina, sum ber við sær, at sjómenn ikki skulu hava somu skattskyldur sum aðrir skattaborgarir. Teir hava verið her alla tíðina, og teir vilja fegnir vera við til at bera sín part av byrðini, sum tað kostar at reka samfelagið. Teir vilja vera solidariskir við øll onnur í hesum samfelag, sum fáa úrkomu sína fyri at arbeiða hjá øðrum.

Grunnleggjandi skulu vit øll vera líka fyri lógini, og hetta, sum nú er gjørt, vendir id hvussu er tann skeiva vegin.

Kunnu vit hugsa okkum, at vit skulu geva skattalætta til serlæknar, tí teir støðast so illa í Føroyum? Ella skattalætta til pedagogar, tí eftirspurningurin er so stórur?

Neyvan, og tað hevði heldur ikki verið rætt.

Tað ber ikki til at taka ein starvsbólk burtúr. Men nakað annað er at geva frádráttarmøguleikar fyri tann serliga kostnað, sum tað er at røkja sína vinnu.

Tað er ikki rætt, við lóg at geva einari ávísari stætt ein peningaligan fyrirum. Rætta mannagongdin er, at stættirnar vinna sær ágóðar í samráðingum við sín sáttmálamótpart. Men soleiðis er ikki í hesum føri, og tí siggja vit tað, sum her er hent, sum eitt slysalop á frælsa fakfelagsarbeiðið, og tá er besta vápnid hjá mótpartinum sjálvandi at seta fakfeløg upp ímóti hvørjum øðrum.

Búskaparpolitikkur og skerjingar av reallóni.

Tað hevur verið furdur ein sera strangur búskaparligur politikkur tey seinastu árin, og hann hevur rakt løntakaran meint. Arbeiðsloysið hevur verið stórt. Arbeiðsinnitøkan hjá teimum flestu er nógv skerd, bæði av fækkandi arbeiðstímum og av beinleiðis lønarskerjingum. Og tann tóka reallónin er nógv minkað av øðrum búskaparligum inntrivum hesi seinastu árin. Og tí hevur tað verið, og tí er tað framvegis illt hjá mongum at bjarga sær.

Eg vil vísa á, at tað er órimiligt, at Føroya Landsstýri og Løgtingið siga seg hava ráð til at geva batar, sum verða sagdir at fara til betri løntu sjómennin, men ikki til fiskimenn við lægstu inntøkunum, samstundis sum teir siga seg ikki at hava figgjarliga orku at lata lønarmíðurskurin aftur til okkara, sum hava sáttmála við Landsstýrið, sum vóru umfatað av eini

fyríbils lønarskerjing í 11 mánaðir í 1993. Soleiðis varð okkum lovað.

Lønarmíðurskurin fáa vit ikki allan aftur fyrr enn í 1999, og tá er lønin so nøkulunda komin á sama støði sum í 1991, men við einum stórum reallónarfalli.

Tað er ilt at vita, hvørjum vit skulu trúgva.

Skulu vit trúgva landsstýrismanninum í figgjararmálum, tá id hann sigur, at tíverri stendur tað so illa til hjá landskassanum, at teir ikki kunnu geva okkum, sum hava sáttmála við landsstýrið, alla skerjingina aftur beinanvegin, ella skulu vit trúgva sama landsstýrismanni, nú tá id hann sigur, at tað gongur so mikið væl, at vit hava ráð til at lata ávísu samfelagsbólki - eg hugsi um reiðararnar - serligar batar. Og hetta eru í roynd og veru batar, sum reiðarnir sjálvir áttu at goldið. Ella sagt við øðrum orðum, ein fjaldur stuðul til fiskivinnuna, sum enn einaferð grugar útyvir vantandi kappingarføri hjá portum av fiskivinnuni. Og tá hava vit onga sunna sjóvinna at liva av. Heldur verður hon ein kleppur um beininu, sum kann vera við til leiða okkum út í eina nýggja búskaparliga kreppu.

Vit vita væl, hvør id tá skal gjalda.

Tey somu, sum sviðu ringast fyri fyrra húsaðgangin.

Vit vilja ikki standa tigandi og hyggja at meðan Føroyar enn einaferð verða koyrdar á húsaðgang.

Og fyri meg er tað eisini avgerðandi neyðugt, at vit bera so í bandi, at vit í framtíðini ráða okkum sjálvum. Bæði tá tað gongur við, og tá id tað gongur ímóti.

Løntakaran hevur havt ilt við at fóta sær í hesum høvdu búskaparligu tíðum og stúrir fyri, at hetta bert er byrjanin til nýggjar real-lønarlækkingar, nú ávísur politikkur við almennum lønarskerjingum sum veruliga endamálinum verður kroystur íggjogum, í fyrsta umfari kannoflæður sum skattalætti til ávísan samfelagsbólki.

Skulu vit enn einaferð gjalda fyri ein skilaleysan búskaparpolitikk sum endar við, at skatturin og mvg'io verða hækkað?

Vit kenna okkum sannførd um, at hetta, sum nú verður givið út, og sum tað almenna skal gjalda, skal vinnast aftur í lægri hýrum.

Studningurin til fiskivinnuna, ella rættari til peningavalidið aftanfyrir fiskivinnuna, er sostatt byrjaður av nýggjum. Tað var hesin studningur, sum var so eykendur fyri tað sokallaðu góðu tíðina, sum koyrdi okkum á húsaðgang, saman við politiskum rúðagerðum, gjordar í einum øðrum landi.

Soleiðis liggur landið beint nú.

Vit vilja ikki við afturstigi inn í eina nýggja búskaparliga fellu.

Hildur Patursson

Eru Atlantsflog takksamir

EIRIKUR LINDENSKOV

– Vit eru Atlantsflog sera takksamir fyri, at teir vildu biða eftir okkum í Keyptmannahavn í heilar tveir tímar.

Hetta sigur Osvald Jacobsen, sum er kokkur umborð á hálensku Stand By skipinum, Telco Rider. Hann er ein av teimum 70 føroyingunum, sum sigla við hálensku skipinum. Hósdagin komu 12 teirra heim, men tað var um reppið, at teir sluppu til Føroya.

Tá vit skuldu fara úr Amsterdam var okkurt galið við flúgváranum hjá SAS. Síðan fóru vit í ann-

an flúgváran hjá KLM, men tá farast skuldi, vantaði eitt av ferðafólkunum, og tí máttu øll út at vísa á viðfórið, sum trygdarreglarnar fyriskipað, greiðir Osvald Jacobsen frá.

Men í hesum hurlivasum rendi ein trukkan gaffarnar í flúgváran, so hol kom á, og so máttu vit aftur skifta flúgváran.

Alt hetta hevði við sær, at teir 12 føroyingarnar vóru ov seinir til flúgváran hjá Atlantsflog, sum skuldi fara úr Keyptmannahavn klokkan 15:15 - um somu tíð, sum føroyingarnar sluppu úr Amsterdam.

Men teir 4 Atlantsflog vóru so beinasamir, at teir

biðaðu í heilar tveir tímar í Kastrup eftir seinkaðu føroyingunum.

– Vit greiddu fólk í KLM-fløgfarinum, at Atlantsflog hevði lovað at biða eftir okkum, men tað hildu tey ikki kundi passa - men so var.

Teir tólv føroyingarnar halda, at hetta man vera eindómi í heimssøguni, at at fløgfarer so beinasamt, sum Atlantsflog var hendaðan dagin.

Tá vit komu umborð vantaðu vit, at fólk fóru at vera øg inn á okkum, men so var als ikki, greiðir Osvald Jacobsen frá.

Hann sigur víðari, at allir hesir 70 føroyingar nú eru

búnir út at taka ímóti oljuvinnuni í Føroyum, og at teir nú hava pappir upp á at kunna mynstra á øllum oljuboripallum í heiminum.

Telco Rider er annars bygdur í Føroyum, og kallaðist hann tá Orien og seinni Skoraberg. Gamli Froyur er eisini umbygdur til at tæna oljuvinnunni, eins og gamla Margretha, greiðir Osvald Jacobsen frá.

Manningarnar á hálensku skipinum eru burtur í fyra vikur og hava síðan frí í fyra vikur.

Hetta eru sera góðar treytir, sigur Osvald Jacobsen.